

KROKSTRÖMS ADVOKATBYRÅ AB

Box 24 824 21 Hudiksvall Tel 0650/100 63 Fax 0650/170 63

Till

Hovrätten För Nedre Norrland

Hovrätten för Nedre Norrland

Ink 2019-11-20

.....bil
Ab. 8

Mål nr T 1151-19

Nr. T 1151-19 R. 10

HOVRÄTTEN FÖR
NEDRE NORRLAND
Rotel 10

INKOM: 2019-11-20
MÅLNR: T 1151-19
AKTBIL: 8

Maria Nygårds ./ Anna Bruus

Sedan jag tagit del av Hovrättens för mig förvånande beslut att meddela prövningstillstånd har jag förelagts att inkomma med yttrande och anför nu följande.

Huvudprincipen i svensk rätt är att ägaren till viss egendom har rätt att fritt förfoga över densamma. Vad avser laglottsfrågor finns ett förstärkt laglottsskydd som redovisas i Ärvdabalken eller ÄB 74. Detta skydd innebär att en laglotsberättigad äger skydd mot exempelvis gåvor från arvlåtaren som har skett under sådana omständigheter eller på sådana villkor att gåvan till syfte är att likställa med testamente. Vid bedömningen av om en gåva är att jämställa med testamente skall i första hand konstateras att avsikten med gåvan har varit att ordna successionen efter arvlåtaren samt att gåvan överlåtits på sådana villkor etc att någon uppoffring inte föreligger från givarens sida. I nu aktuellt fall har Jan Bruus överlåtits en större penningssumma vid två olika tillfällen till sin dotter Anna Bruus. Detta har han gjort för att han ville att dottern skulle ha en tryggad framtid och att det för hennes del var mycket viktigt att redan i tidigt skede få tillgång till en förmögenhet som möjliggjorde för henne att göra livet positivt. Genom gåvan har Jan Bruus helt avstått från dispositionsrätten till pengarna, vilken dispositionsrätt till hundra procent tillfallit Anna Bruus.

Motparten redovisar att Jan Bruus vid överlåtelsen till Anna led av sjukdom som var av livshotande karaktär och att han visste att han inom snar framtid skulle avlida. Någon som helst bevisning eller dokumentation att så har varit fallet finns inte. Jan Bruus har lidit av viss migränproblematik som återkommit till och från med lång tids mellanrum. Det rör sig på inget sätt om någon livshotande sjukdom. Jan Bruus har under lång tid före gåvotillfällena och även därefter arbetat fullt ut som busschaufför utan större besvär. Att Jan Bruus varit fetlagd råder det väl ingen tvekan om men finns det ingen som helst dokumentation på att Jan Bruus för egen del insett vara något som skulle vara livshotande för honom.

Om avsikten varit att ändra eller förordna om successionen så innebär detta inte i och för sig att ÄB 7:4 kan tillämpas. Vid ett sådant förhållande får man göra en sammanvägd bedömning varvid i första hand och kanske främst skall

bedömas om förhållanden som jag redovisat ovan, kort tid till dödsfall ingen ekonomisk uppgörelse etc föreligger. En sådan situation föreligger inte.

Jan Bruus avled av en massiv hjärnblödning när han kom hem från sitt arbete som busschaufför. Motparten synes vilja göra gällande att det ankommer på Anna att bevisa att så är fallet. Enligt min enkla uppfattning är det på det sättet att käranden har att bevisa av denne påstådda rättsförhållanden. Självklart måste vi då utgå ifrån vad som redovisats från Anna och finns ingen som helst skälig anledning för henne att redovisa felaktig dödsorsak avseende sin far.

Gåva ett har verkställts två år och tio månader före Jan Bruus dödsfall. Gåva två två år och tre månader före dödsfallet. Motpartens påstående att gåvorna lämnats kort tid före dödsfallet faller på sin egen orimlighet.

Motpartens påstående i berörd del måste också innebära att Hovrätten skall pröva båda gåvotillfällena. Det rör sig om två gåvor som överlåtits vid olika tillfällen. Teoretiskt sett skulle gåvorna kunna bedömas olika innebärande att en gåva inte skulle omfattas av laglottsskyddet medan gåva nummer två skulle kunna omfattas.

Av käranden åberopad dom i Hovrätten för Skåne och Blekinge 2018-12-28 är i sammanhanget förhållandevis ointressant. Här kan noteras att Hovrätten antecknat att man finner att Britta Elfström vid tidpunkten för överlåtelse med hänsyn till de villkor hon uppställt haft att utgå ifrån att hon inte gjorde någon faktisk uppgörelse. Detta kan naturligtvis inte jämföras med den situation som föreligger i nu aktuellt mål.

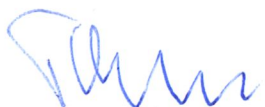
Min nu redovisade inställning överensstämmer med gällande förarbeten, lagkommentarer och praxis. Jag hänvisar härvid till Gösta Wallins kommentar till Ärvdabalken och NJA 1998:534. I övrigt hänvisar jag också till vad jag redovisat i mina inlagor till tingsrätten 20190220, 20190516 samt 20190603. Under åberopande av ovanstående bestrides överklagandet och yrkas att Hovrätten fastställer Tingsrättens dom. Enligt min uppfattning bör detta mål nu kunna avgöras utan huvudförhandling eftersom det rör sig om en rent materiell juridisk prövning av en lagparagraf och dess tillämpning.

Jag förutsätter att den sakliga prövningen i målet handlägges av annan avdelning än den avdelning som fattat beslut om prövningstillstånd. Det kan inte vara rimligt ur rättssäkerhetssynpunkt att den avdelning som fattat beslut om prövningstillstånd skall handlägga målets sakliga prövning.

Om det osannolika skulle inträffa att Hovrätten helt eller delvis bifaller käromålet blir naturligtvis Anna Bruus helt eller delvis ersättningsskyldig för rättegångskostnader i Tingsrätten och sedermera också i Hovrätten. Vad avser rättegångskostnaderna som har yrkats av motparten i Tingsrätten är

yrkandet vad avser arvode helt orimligt och oskäligt. Beloppet kan sålunda inte vitsordas av Anna Bruus och bör Hovrätten vid en eventuell prövning kraftigt sätta ned yrkandet till skäligt belopp.

Hudiksvall 2019-11-19

Tord Krokström